

Limes ve Skotsku. Antoninův val

Po úvodu podává autor stručný přehled dějin římského období v Británii, začíná tažením Caesarovým a Klaudiovým založením provincie, pokračuje tažením Julia Agricoly a pak dobou Antonína Pia, stručným přehledem kontextu budování valu. Pak pokračuje Hadriánovým druhým obsazením valu, tažením Septimia Severa a nakonec pojednává o konci římské vlády v Británii.

V další části se věnuje topografii ^{Antoninův val} Hadriánova valu, pak vlastní stavbě, dějinám bádání, literárním a epigrafickým památkám, stručně pojednává i o drobných nálezích.

Proti monumentálnímu Hadriánovu valu je val antoninský méně znám ve veřejnosti. Ovšem ve Skotsku, které má daleko méně římských památek než Anglie a Wales, je mu odedávna věnována zasloužená pozornost a autorova studie ukazuje, že své téma dobře zná a má v k němu i citový vztah, což je samozřejmě dobrým předpokladem pro každou odbornou studii.

I tak díky neobdělávané půdě je antoninský val dochován lépe než podobné konstrukce jinde, s výjimkou pouštní zóny v severní Africe a Sýrii. Mnohé lze vidět ještě dnes i okem, jiné leteckou fotografií, atp. Diplomant pozorně probírá situaci v různých částech valu, pevnůstky a další stavby; to vše dokládá, že se tématem zevrubně zabýval.

Z drobných připomínek napřed něco k češtině. Pozor na velká písmena, další překlepy, neutrum vs. femininum, (vítězství byly dosaženy na str.71) i jinak, stavitelé doplnily (44); inskripce jsou česky nápisy. Pevnůstka mohly mít dřevěný padací most přes příkop, který se nedochoval (45).

Samské zboží – jihogallská sigillata byla starší produkce, v době antoninského valu už byla středogallská. Vůbec chybí něco víc o drobných nálezích.

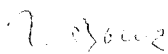
K závěru: Žádná velká moc na sever od valu v té době – u útočících band Piktů měly klany bojovníků zřídka přes dvacet mužů. Spíše byl výrazem správy provincie, jak správně autor shrnuje. Římská armáda opustila antoninský val také proto, že neměla tato část Británie pro Římany větší význam a jako Hadriánův val – pro špatné počasí. Také nestála za limitem větší armáda, proti rýnsko-dunajskému limitu měla daleko jednodušší charakter (i když srovnání s prvním ORL by nebylo od věci).

Bibliografie je bohatá a pečlivá, chybí ovšem obecnější práce, zejména kongresy limitní archeologie a Journal of Roman Archaeology, u nás ovšem zatím bohužel v knihovnách nedostupný.

V rámci bakalářské studie a vzhledem k mnohokrát jinde diskutovanému tématu samozřejmě nemohlo jít o práci heuristickou, ale bezpochyby je psána s velkým zájmem a úsilím o seznámení se s tématem.

Není pochyb o tom, že práce je vhodným podkladem pro obhajobu a další řízení za účelem získání titulu BA.

V Praze dne 30. 8. 2010

Prof. Jan Bouzek